DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIV. **ZATURDAG** den 15den **OCTOBER** 1836. N. 42.

A°. 1836. **N°. 10.**

PUBLICATIE

Houdende mededeeling van de aanschryving van hooger hand aangaande de uitoefening van het Gezag op dit Eiland, by tydelyke afwezigheid van den Gezaghebber ad-interim R. F. Baron VAN RADERS.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER ad-interim van de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Nader gelet hebbende op de aanschryving van het Ministerie van Kolonien, waarby Zyner Majesteits begeerte wordt kennelyk gemaakt dat in de gevallen dat het, in het belang van den dienst, mogt noodig zyn my naar een der aan Curaçao onderhoorige eilanden te begeven, het gezag ad-interim alhier wordt uitgeoefend door den Heer C. L. VAN UYTRECHT Kolonialen Ontvanger en Majoor Kommandant der Schuttery en van den Landstorm te Curaçao.

Overwegende: dat myne afwezigheid van dit Eiland met het voormelde doel herhaaldelyk kan gebeuren en het mitsdien doelmatig is van algemeene bekendheid te maken *en* de schikkingen die het gevolg moeten zyn van zoodanige afwezigheid *en* de wyze waarop telkens van de overgave van het gezag zal blyken.

Heeft goedgevonden en verstaan:

1°. Dat in de voorgestelde gevallen de functien van Gezaghebber ad-interim van Curaçao en onderhoorige Eilanden zullen worden overgedragen aan den voornoemden Heer C. L. VAN UYTRECHT, even zoo als reeds eenmaal by publicatie van den $\frac{2}{3}$ Augustus dezes jaars heeft plaats gehad.

2°. Dat wanneer in het vervolg myne afwezigheid van de hoofdplaats het noodig doet zyn, het gezag, invoege voorschreven, overtedragen, daarvan slechts mededeeling zal worden gedaan by wyze van advertentie.

Gearresteerd op Curaçao den 11 October 1836, het 23ste Jaar van Zyner Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.

Ter ordonnantie,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.,
Koloniale Secretaris.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den dag daaropvolgende.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.,
Koloniale Secretaris.

MENGELINGEN.

De natuurkundigen hebben het menschelyke geslacht in zes hoofd soorten verdeeld, [illegible] ling komt tevens de vraag op: [illegible] staan deze afwykingen? Is het menschdom slechts uit twee stamouders voortgekomen? Moet men by gevolg deze afwykingen afleiden van den invloed der luchtstreek en levenswyze, die veranderingen en wyzingen in het menschelyk ligchaam hebben voortgebragt, of is het menschdom op verschillende punten van de aarde ontstaan, zoo dat deze rassen zelfs sedert haren oorsprong van elkander afwykende waren?

De natuurkundigen, die het gezag der vroegere oorkonden met natuurlyke gevolgen zoeken te verbinden, beweren de eerste stelling: doch men kan niet ontkennen, dat daar zwarigheden aan verknocht zyn. De zestig eeuwen, dat het menschdom volgens deze oorkonden op de aarde bestaan heeft, zyn te kort om deze verbazende afwykingen voort te brengen. De Joden bvb. die twintig eeuwen in Abyssinien hebben gewoond, hebben eene geringe afwyking ondergaan van de overige van Abrahams nakomelingen, bygevolg kan dit verschil in drie maal twintig eeuwen niet zoo groot zyn als dat is, hetwelk er bestaat tusschen het Caucasische en Ethiopische ras. Het is waar, dat men zich niet kan verlaten op de bybelsche geslachtregisters, wyl daar ongetwyfeld geslachten tusschen uit gevallen zyn; doch alle geschiedkunde en den staat der beschaving van het menschdom komen overeen: dat het menschdom op aarde toch niet ouder dan 7 à 8000 jaren kan zyn; om die redenen zyn andere natuurkenners van gevoelen, dat het menschdom niet op een punt van de aarde ontstaan is, maar wel op verschillende punten, daar diezelfde oorzaak welke het menschdom op een punt van den aardbol deed ontstaan, hetzelve wel op [illegible] plaatsen kan hebben voortgebragt.*

Wy zouden ons liever by het eerste gevoelen houden, namelyk dat onzer heilige oorkonden, volgens hetwelke het gansche menschdom uit dezelfde stamouders is [illegible] ook de zedelykheid, want zy verbroedert het menschelyke geslacht.

Het is zeer wel mogelyk, dat die afwykingen in de menschenrassen toeteschryven zyn aan den invloed van het klimaat en levenswyze, en dat het menschdom in deszelfs kindsheid vatbaarder was voor die indruksels dan in latere tyden.

[illegible] blyven voortduren. Dit is ook zoo alhier te Curaçao met opzigt tot de kleur; het onvermengde zesde geslacht wordt niet met eene bruiner kleur geboren dan hunne Europesche voorouders; doch deze menschen zyn ook niet onder veldarbeid aan de tropische zon blootgesteld. Echter hebben beiden het hierover geplaatste Caucasische en Ethiopische menschen ras in den loop van twee eeuwen eene wyziging ondergaan.— *B*eiden zyn aan eene afwyking van hunne stamouders onderworpen geweest. Zy hebben lokale kenteekens bekomen zoo wel in vorm als kleur. Eene massa van bvb. duizend personen van het onvermengde Europische geslacht zou te onderscheiden zyn by een dergelyk getal Europeanen, hoewel dezelfde kostuum dragende; en zoo ook kenteekent zich de Curaçaosche neger van die van zyn ras op de vaste kust en andere West-Indische eilanden. De invloed van de lucht, zyn voedsel en zyne levenswyze hebben hem gelokaliseerd.

In een vorige artikel hebben wy eens aangemerkt: dat de volkeren, die oorspronkelyk de verschillende streken van den aardbol bewonen, ook zoodanig verschillende organismus of ligchaams bouw hebben, dat zy juist voor die hemelstreek geschikt zyn, welke zy bewonen.

Wy willen deze bewering nog versterken door een paar opmerkingen aangaande onze negers.

Wanneer een blanke eenigen zwaren arbeid verrigt en de loodregte stralen der zon op zyn blooten schedel ontvangt, dan ontstaat hier uit veeltyds eene ontsteking in de hersens, waarvan in de West-Indien vele voorbeelden zyn, vooral onder het scheepsvolk. Zulks gebeurt ook [illegible] in Europa,

(*Vervolg op de vierde bladzyde.*)

---

* Men verklaart de wording van het planten en dieren ryk aldus:—

Wanneer er in het midden van den oceaan een nieuw eiland ontstaat, dan worden weldra de naakte rotsen door mos en wier, de onvolkomenste der planten bedekt, die naderhand door meer volkomene planten worden vervangen.

Wanneer men een glas water neemt en men plaatst hetzelve in een kalklicht microscoop, dan zal er, zoo lang het water zuiver blyft, geen dierlyk leven in gezien worden, doch doet men in dit water eene plantaardige zelfstandigheid, dan ontstaat er in dit vocht een dierlyk leven, dat zich vermeerdert naar mate deze zelfstandigheid tot ontbinding overgaat. Infusie diertjes van allerlei vorm ziet men door middel van gemelde microscoop in dit vocht wemelen. Brengt men dit water tot kooken dan sterven zy, doch komen naderhand op nieuw ten voorschyn.

Hieruit trekt men het gevolg: dat er in de natuur eene neiging of drift bestaat om organische wezens te vormen, die men vormdrift noemt. Zoodra eene naakte rots tot verwering overgaat, zoo dat er teelaarde aanwezig wordt, brengt de vormdrift ook planten voort en wanneer er door ontbinding dierlyk voedsel in eenig vocht voortgebragt wordt, vormt deze drift ook dieren. Waarschynlyk heeft deze vormdrift het planten en dieren ryk op deze wyze op aarde doen ontstaan, en ook den mensch naar den ligchame, terwyl het ons troostelyker is te denken dat 'smenschen geest voortgebragt is, zoo als dit in Genesis 2, vers 7. wordt vermeld.

A° 1836. **N° 11.**

PUBLICATIE

Houdende in werking brenging van Zyner Majesteits besluit dd. 20 Mei 1836 No. 78, waarby eenige veranderingen worden gemaakt in het vigerende, by Zyner Majesteits besluit van den 20 November 1833, No. 85, onder anderen goedgekeurde Reglement op het beleid der Regering in de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER ad-interim van de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Nademaal by resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 4 Augustus dezes Jaars, No. $\frac{913}{323}$, ten fine van executie, aan ons is toegezonden. Zyner Majesteits besluit van den 20 Mei 1836, No. 78, houdende eenige wyzigingen in het vigerende by Zyner Majesteits besluit van den 20 November 1833, No. 85, onder anderen goedgekeurde Reglement op het beleid der Regering in de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Zoo is het, dat aan voornoemd Koninglyk besluit, by deze publiciteit wordt gegeven, luidende hetzelve als volgt:

No. 78. WY WILLEM BY DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, enz., enz., enz.

Op het rapport van onzen Minister van Kolonien, van den 2 April ll. No. 10 nopens de wenschelykheid tot daarstelling van eenige wyzigingen in het, by Ons besluit van den 20 November 1833 No. 85, onder anderen goedgekeurde reglement op het beleid der regering in de kolonie *Curaçao* en onderhoorige Eilanden.

Den Raad van State gehoord (advies van den 25 April 1836 No. 16.)

Gezien het nader rapport van onzen Minister voornoemd van den 16 dezer No. 4.

Hebben besloten en besluiten:

Voor Eerst het reglement op het beleid van Regering in de kolonie *Curaçao* en onderhoorige Eilanden, vastgesteld by ons besluit van den 20 November 1833 No. 85, wordt in volgende voege gewyzigd.

ARTIKEL 3.

Tot het beleid der Regering, wordt aan den Gezaghebber toegevoegd een Kolonialen Raad, waarvan hy voorzitter is en die voorts zal te zamen gesteld zyn.

a. uit den Administrateur der Financien.
b. uit den Kolonialen Ontvanger.
c. uit *drie* der aanzienlykste Ingezetenen.

ARTIKEL 18.

Wanneer het ambt van Gezaghebber mogt vaceren, zal het bewind onverwyld worden opgenomen, door den President van de Regtbank der kolonie *Curaçao* en onderhoorige Eilanden, die dan met den meesten spoed zal doen onderzoeken, of er eene geheime missive of lastbrief aanwezig is, waarby de opvolger van den Gezaghebber is benoemd geworden.

Wanneer zoodanige Missive of Lastbrief voorhanden mogt zyn, zal dezelve in eene vergadering van den Kolonialen Raad worden geöpend en zal de daarby benoemde persoon, wanneer hy zich in de kolonie mogt bevinden, zoo spoedig doenlyk, het ambt van Gezaghebber aanvaarden, na den Eed in handen van den President van de Regtbank, dan nog de betrekking van President van den Kolonialen Raad waarnemende, te hebben afgelegd.

Wanneer er geen zoodanige Missive of Lastbrief mogt voorhanden zyn, of ook wanneer de daarby vermelde persoon zich niet in de kolonie mogt bevinden, zal de voormelde President van de regtbank, na den Eed in handen van het, in rang op hem volgend Lid van den Kolonialen Raad te hebben afgelegd, de bediening van Gezaghebber *ad-interim* aanvaarden en het daartoe staande tractement genieten, tot dat door of van wege den Koning, over de vervulling van het ambt nader zal zyn beslist.

ARTIKEL 21.

Dit artikel wordt gehouden voor vervallen.

ARTIKEL 61.

Wanneer de onder denzelven ambtenaar berustende penningen het bedrag van den door hem gestelden borgtogt mogt te boven gaan, zal dit meerdere gestort worden in de Reserve Kas, welke van *drie* verschillende sloten zal zyn voorzien en waarvan de sleutels zullen berusten onder den Gezaghebber, den President van de Regtbank en den Administrateur der Financien, of zoodanige ambtenaren als hen tydelyk vervangen.

Ten tweede. De hierboven vastgestelde bepalingen zullen geene veranderingen te weeg brengen in Ons besluit van den 31 January 1836 No. 111, waarby de Heer R. F. BARON VAN RADERS, tot Gezaghebber ad-interim van de kolonie *Curaçao* en onderhoorige Eilanden is benoemd.

Onze Minister van Kolonien is belast met de uitvoering van het tegenwoordig besluit, waarvan een afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State tot informatie.

Gegeven te 'sGravenhage, den 20 Mei des Jaars 1836, van onze regering het drie en twintigste.

(get.) WILLEM.
Van wege den Koning,
(get.) G. SCHIMMELPENNINCK.
Accordeert met deszelfs origineel,
De Griffier ter Staats Secretarie,
(get.) L. H. ELIAS SCHOVEL.
Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris Generaal
by het Ministerie van Kolonien,
A. BROCX.

Gearresteerd op Curaçao den 14 October 1836, het 23 Jaar van Zyner Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.
Ter ordonnantie,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.
Koloniale Secretaris.

Gepubliceerd binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.
Koloniale Secretaris.

A° 1836. **N° 12.**

PUBLICATIE

Waarby publiciteit gegeven wordt aan het Besluit van Z. M. den Koning dd. 24 Mei 1836 No. 88, bepalende: de vermindering op de helft der port, vastgesteld by art. 3 van Hoogst derzelver besluit van den 29 Juny 1831 No. 85, op nieuws papieren, periodieke en andere gedrukte werken.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER ad-interim van de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Ontvangen hebbende eene resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen dd. 4 Augustus d. j. No. $\frac{918}{834}$, geleidende, ten fine van executie, Zyner Majesteits besluit van den 24 Mei 1836 No. 88, betrekkelyk tot de port van nieuws papieren, periodieke en andere gedrukte werken.

Zoo is het: dat aan voormeld koninglyk besluit by deze publiciteit wordt gegeven, luidende hetzelve als volgt:

No. 88. WY WILLEM BY DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, enz., enz., enz.

Herzien art. 3 van Ons besluit van den 29 Juny 1821 No. 85, houdende wyziging van het reglement op de behandeling der koloniale correspondentie vastgesteld by Ons Besluit van den 2 February 1818 No. 23.

Gelet op de gemeenschappelyke voordragt van onze Ministers van Finantien en van Kolonien van den $\frac{7}{21}$ dezer No. $\frac{111}{1213}$ en No. 19.

Hebben besloten en besluiten.

By nadere wyziging der bepaling van art. 3. van Ons besluit van den 29 Juny 1821 No, 85, zal er voortaan op de post-kantoren zoo in dit Ryk als in deszelfs kolonien wegens port der nieuws papieren, periodieken en andere gedrukte werken over en weder verzonden wordende, niet meer worden geheven dan de helft van het bedrag by dat artikel uitgedrukt.

Onze Ministers van Finantien en van Kolonien zyn ieder, voor zoo veel hen aangaat, belast met de uitvoering dezes, waarvan afschriften zullen worden gezonden aan het Departement voor de Marine en aan de Algemeene Rekenkamer tot informatie.

Gegeven te 'sGravenhage den 24 Mei des jaars 1836, van onze regering het drie en twintigste.

(get.) WILLEM.
Van wege den Koning,
(get.) G. SCHIMMELPENNINCK.
Accordeert met deszelfs origineel,
De Griffier ter Staats Secretarie,
(get.) L. H. ELIAS SCHOVEL.
Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris Generaal
by het Ministerie van Kolonien,
A. BROCX.
Voor eensluidend afschrift,
De Adjunct Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gearresteerd op Curaçao den 14 October 1836, het 23 Jaar van Zyner Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.
Ter ordonnantie,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.
Koloniale Secretaris.

Gepubliceerd binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.
Koloniale Secretaris.

Curaçao den 13 October 1836.

DE HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber a. i. dezer kolonie, by dispositie in dato 12 dezer, No. 618, bepaald hebbende: dat voortaan in de rekwesten, tot verkryging van brieven van manumissie zal moeten worden uitgedrukt, behalve den doopnaam of namen van de vrytegevene, ook den naam dien dezelve door de wandeling draagt, en dat voorts by de advertentien, die de uitreiking der brieven van vrydom vooraf gaan, die namen gelykelyk met de doopnamen zullen worden opgegeven; zoo wordt het vorenstaande, namens den Heer Gezaghebber voornoemd by deze ter kennisse van het publiek gebragt.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

*** BEVALLEN op verleden Zondag den 9 dezer, van een Zoontje, de Echtgenoote van

A. C. D. VAN COEVENHOVEN.
Curaçao den 14 October 1836.

OVERLEDEN op verleden Zaturdag den 8sten dezer, de Echtgenoote van den Heer G. J. HOYER cz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 October 1836.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, wordt hierby ter kennisse van het publiek gebragt: dat by besluit van Zyne Majesteit den Koning dd. 20 Mei dezes jaars No. 79, de Heer Mr. H. W. DE QUARTEL, thans waarnemende de functien van Procureur des Konings alhier, door Hoogstdezelve tot dat ambt is benoemd en aangesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 October 1836.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 22 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftienCents moet 14 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op peine als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende herinnert de Belastingschuldigen wegens Eigendommen en Bezittingen en het Personeel en Mobilair, dat de tyd, tot de betaling dier belastingen over het derde kwartaal dezes jaars toegestaan, op aanstaanden Vrydag den 21 dezer maand zal verstreken zyn en waarschuwt de belanghebbenden, dat na dien dag, de lysten der als dan nog onvoldane rekeningen met den meesten spoed zullen opgemaakt en ter geregtelyke invordering aan den ambtenaar daarmede belast, ingezonden worden. Weshalve de Belastingschuldigen opgeroepen en aangemaand worden om het invorderbaar gedeelte hunner rekeningen onverwyld te komen aanzuiveren en daardoor de kosten eener geregtelyke inning te vermyden.

~~Curaçao den 14 October 1836.~~

De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

AAN de belanghebbenden wordt hierby ter kennis gebragt, dat het Fonds tot het oprigten van eenen toren en baken op de eilanden Bonaire en Klein Curaçao in de laatst verloopene week bedragen hebbende . . . . f 1381 96.
door de bydrage van
den Heer Felix Vidal . . . . . „ 8 00.
„ „ Cornelis Jansz. . . . . „ 1 00.

thans beloopt . . . . f 1390 96.
en dat Z. E. den Heer Gouverneur Generaal der Nederl. W. I. Bezittingen aangenomen heeft ten behoeve van hetzelve bytedragen eene som van Twee honderd Guldens f 200.

Curaçao den 14 October 1836.

De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

D. C. Henriquez.	H. A. Cohen.
G. Arethusa.	Elias de Penna.
Manuel Aranguren.	Jacob Mendes Monsanto.
M. de Marchena jr.	Gebr. Lauffer.
Francisca Juliana Wefrs.	W. Prins.
Johan Herman Romer.	Hk. Verschut.
Chepito é Ya.	A. G. Stigting.
Josefa Torres de Yrausquin.	Fredrik Kruger.
E. W. Meyer.	Dirk Pietiet.
S. C. Henriquez.	

Curaçao den 14 October 1836.

De Commis, belast met de opgemelde directie,
C. GORSIRA.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

OCTOBER 1836.

L. K. Zondag den 2 te 2 u. 6 m. 's namiddags.
N. M. Maandag den 10 te 8 u. 53 m. 's morgens.
E. K. Maandag den 17 te 5 u. 49 m. 's morgens.
V. M. Maandag den 24 te 8 u. 28 m. 's morgens.

Verleden Donderdag den 13 dezer is Z. M. Brik ECHO, gekommandeerd door den Luitenant der Eerste Klasse BOURICIUS, van Suriname alhier aangekomen.

Wy vernemen, dat Z. M. Korvet PALLAS, gekommandeerd door den Luitenant der Eerste Klasse FOKKENS, op den 13 September jl. van Suriname naar het Moederland is vertrokken.

Wy hebben eenige Surinaamsche Couranten doorgelezen. Dezelve loopen tot den 29 September jl. en behelzen europesche berigten tot den 5 Augustus. Wy zullen voor dit en volgend nummer eenige uittreksels maken.

UITTREKSELS UIT SURINAAMSCHE COURANTEN.

'Gravenhage, July 14.—Men verneemt, dat aan den generaal-majoor *Verveer*, by zyne zending naar de Nederlandsche bezittingen op de kust van Guinea en naar het binnenland van Afrika, zullen toegevoegd worden de heer *J. van Drunen*, gewezen consul in Zuid-Amerika, als adjunct-commissaris, en de Heer *J. de Bruyn*, vroeger ambtenaar in de kolonie Suriname, in kwaliteit van secretaris.

Amsterdam, July 31.—Het *Journal de la Haye* deelt onder het hoofd: *Aangelegenheden van Krakau* den volgenden, zeer belangryken brief van zynen Correspondent uit Londen mede, welke gewigtige byzonderheden behelst over de onlangs, nopens die aangelegeeheden, tusschen Lord Palmerston en de Kabinetten van Berlyn, Petersburg en Weenen, plaats gehad hebbende onderhandelingen:

Londen, 25 *July* 1836.

"Reeds dikwerf heb ik U de afhankelykheid, waarin zich het Engelsche Ministerie tegen over de radikale party van het Parlement geplaatst ziet als een ondubbelzinnig bewys van zyne zwakheid bygebragt. Het is niet alleen ten aanzien der binnenlandsche aangelegenheden van het land, dat het Ministerie verpligt is zich te schikken naar al hetgeen eene meerderheid verlangt, waarvan het de ondersteuning niet kan missen, zonder dat het Ministerie terstond instorte. (*) Betrekkelyk de buitenlandsche aangelegenheden van Engeland, is het aan denzelfden invloed onderhevig, en daarby is het nog minder beraden, omdat de onwetendheid van het grootste gedeelte der leden van het Lagerhuis, in al hetgeen de staatkundige betrekkingen, tusschen de volken onderling betreft, zoo groot is, dat men geene zucht kan onderdrukken, wanneer men ziet, dat kundige mannen, die met het beleid der zaken belast zyn, verpligt zyn rekenschap te moeten geven, van een Hume en dergelyke publicisten, nopens de beginselen die het Britsch bestuur in zyne betrekkingen met andere Mogendheden van Europa geleid hebben.

"Zie hier een helder voorbeeld, hetwelk by zoo vele andere kan gevoegd worden van de moeijelykheden, waarin zich eene Regering gebragt ziet, die verpligt is in allen deele, den blinden wil, of de oogenblikkelyke hartstogten van eenige onwetende democraten, die met de magt bekleed zyn, om begrootingswetten te verleenen of af te slaan, te volgen.

"Het is U bekend, wat er in het Parlement nopens Krakau is voorgevallen, en dat Lord Palmerston, ten einde de ontevredenheid van hen, die hem beschuldigen het bezetten van dat Gemeenebest te hebben toegelaten, te doen bedaren, zich verpligt zag te beloven, dat hy een Consul derwaarts zou afzenden.

"Een Consul in Krakau is voorzeker de zonderlingste zaak, welke men mogelyk ooit in de geschiedboeken der diplomatie gevonden heeft; het staat als het ware er aan gelyk, dat de Koning der Nederlanden een Consul naar Orleans wilde zenden.—

(*) *Eene omstandigheid, welke, volgens ons, ten voordeele van de toetreding van het tegenwoordige Britsche Bestuur tot de vorderingen van een gedeelte van het Parlement pleit, bestaat hierin, dat, by terugtrekking van het Ministerie, de tories echter in de onmogelykheid zouden verkeeren, om het bestuur van den Staat te voeren. Tot de verkryging van een Tory-Parlement, zou de Engelsche aristocratie verpligt zyn ten minste een vierde van derzelver bezittingen af te staan, hetgeen haar tegenwoordig te minder behagen zou, om dat zy, over het algemeen, zwaar met schulden belast is. Er zoude derhalve, indien de tegenwoordige Ministers zich terug trokken, slechts voor de radicalen alle kans bestaan, en dit regtvaardigt en verschoont vele hunner verrigtingen, welke voormaals mogelyk de leden van een Engelsch kabinet tot oneer gestrekt hadden.*

De drie beschermende Mogendheden van Krakau, welker onafhankelyke verklaring reeds lang, vóór het Weener Congres, door dezelve had plaats gehad, hebben echter geenszins gedwaald nopens de ware betrekking, waarmede deze zoogenaamde Consul zou bekleed zyn, noch over de uitgebreide zending, die hy, immers naar de meening der revolutionairen, zou vervullen. Dien volgens hebben zy aan lord Palmerston eenvoudig verklaard, dat zy het verblyf van een zoodanigen agent te Krakau niet konden toestemmen. Deswege betoonde het Britsche Ministerie den grootsten toorn; men zond depêches aan de drie kabinetten, by welker opstelling men niet kan zeggen, dat de bedaarheid op den voorgrond gestaan heeft. Die, welke aan Oostenryk en Pruissen werden gezonden, waren gekenmerkt door een toon, die door de regelen van welvoegelykheid moeyelyk te verontschuldigen zouden zyn. Lord Palmerston beklaagt zich daarin zeer, dat men veronderstelt, dat Engeland de gedachte hebben zou, om eene soort van agent der propaganda naar Krakau af te zenden. "Nooit," zegt Z. Exc., "heeft Engeland de hand aan revolutionairen, in eenig land hoegenaamd geleend." Het zenden van een Consul naar Krakau is onvermydelyk noodzakelyk, ten einde aan de belofte, aan het Parlement gedaan, te voldoen; doch overigens zou men dezen Consul van dusdanige instructien voorzien, dat zyn verblyf in dien kleinen staat, door de grootste onzydigheid zou worden gekenmerkt, en dat geen der drie, in de nabyheid liggende Staten in het minst eenigzins daardoor zou worden verontrust. Men heeft daarop in eenen zeer bedaarden, doch tevens zeer ernstigen toon geantwoord, dat de weigering tot toelating van een Engelsch Consul te Krakau geenszins voortvloeide uit de gedachte, waarmede men de drie Hoven beschuldigde alsof, namelyk, het Britsche Kabinet van meening zoude wezen, om eene stem voor de revolutionairen, die de rust van Rusland, Oostenryk en Pruissen verstoren, te zenden. Doch de daadzaak is, heeft men er bygevoegd, dat ten gevolge der parlementaire raadplegingen in Frankryk en Engeland, welke het zenden van eenen Engelschen diplomatieken gezant naar Krakau zyn voorafgegaan, de revolutionairen van alle landen, en byzonder die, welke van Krakau den zetel hunner misdadige bewegingen, ten aanzien van Polen, mogten willen maken, by de komst van dezen Consul, natuurlyk moeten denken, dat zulks als eene overwinning van hun stelsel en een kennelyk bewys van de naar hen overhellende gezindheid van het Engelsche Gouvernement, moet worden beschouwd; en is het onnoodig aan te voeren, hoe zeer een dergelyk gevoelen al dadelyk de zedelyke kracht der lieden, die vyandige ontwerpen jegens de in de nabyheid van Krakau liggende Staten voeden, moet vermeerderen en hen tot nieuwe ondernemingen aansporen, die, zonder dit, welligt nog geruimen tyd slechts bloote ontwerpen zouden zyn gebleven.

"Dit is hoofdzakelyk het antwoord, hetwelk aan lord Palmerston gegeven is; hetzelve eindigt, voor zoo veel Oostenryk en Pruissen aangaat, met de stellige verklaring, dat men zich zoo zeer overtuigd houdt van de nadeelige gevolgen van het zenden van een Engelsch gezant naar Krakau, dat de verwezenlyking van het ontwerp van lord Palmerston, te dezen aanzien, als eene vyandige daad zou worden beschouwd.

"Ziedaar de verwarring waarin Engeland zich in dit oogenblik bevindt, en dit alleen, omdat een zyner Ministers, die te veel verstand heeft, om alle de gewigtige redenen, welke tot deze weigering geleid hebben, niet naar waarde te schatten, zich verpligt heeft gezien, om, door eene onvoorzigtige belofte, lieden, die het tegenwoordig bestuur van zyn land ondersteunen, te vreden te stellen."

Parys, July 1.—De Heer de Talleyrand is sedert zyne ziekte onbekwaam om een enkelen stap te doen, zelfs niet wanneer hy door twee huisknechts wordt ondersteund; om deze reden doet de oude staatsman zich een gedeelte van den dag in een rolstoel het bosch van Valençay rondtrekken, dat 14,000 morgen groot is; het overige van den dag brengt hy met schryven door, daar zyne geestvermogens niet in het minst door zyne ligchamelyke verzwakking hebben geleden.

(Vervolg van de eerste bladzyde.)

wanneer men zich ongedekt aan de zomerzon blootstelt; doch deze ontsteking heeft zelden of nooit plaats by de negers wanneer zy ongedekt aan de zon zyn blootgesteld.— Dit moet niet alleen toegeschreven worden aan de gewoonte om in de zon te werken, maar vooral aan den dikkeren schedel, die de daaronder liggende hersens beschermt. De kracht van dezen schedel blykt ook hier uit dat zy by voorkeur zware lasten op het hoofd dragen en ook vry zware slagen op het hoofd kunnen verdragen, zonder dat hieruit een fraktuur ontstaat.

De loodregte zonnestralen doen onze gezigtszenuwen zeer onaangenaam aan wanneer zy terug gekaatst worden door een grond, die witachtig is, zoo als onze kalksteenrotsen zyn. Te Paramaribo is dit terug gekaatste licht op het witte zand der straten onverdragelyk, waarom de wandelaar telkens zyne oogen laat rusten op het groene loof der boomen met welke deze straten beplant zyn.

De voorbeelden dat in de West-Indien blanken hun gezigt verzwakt hebben door het sterke zonnelicht zyn veelvuldig.— Wy hebben hier onder andere dergelyke gevallen een schrynwerker gekend, wiens gezigtszenuwen overprikkeld en verlamd werden door in de zonneschyn het metaal op eenig huisraad te bewerken; waardoor eene volkomene blindheid ontstond. De negers schynen daarover geen hinder te gevoelen; hunne gezigtszenuwen of de gansche organisatie van het oog moet dus krachtiger zyn dan de onze. Zy schynen dit ook zelven optemerken, door tegen iemand te zeggen die eene groene bril draagt. "Gy doet wel een' bril optezetten, want het is ook geen zon voor de oogen van een blanke." [illegible] te [illegible] zonder hinder niet alleen op het veld, maar zelfs in de zoutpannen, waar door de kristallisatie vele warmtestof vry en by gevolg den temperatuur verhoogd wordt.— Zulks moet toegeschreven worden aan de zwarte kleur der huid, die zoo bevorderlyk is voor de uitstraling der warmte, welke door de ademhaling in de longen geboren wordt.

ELIZABETH EDMONDS,

WAARDIN TE CHESTER.

(Anno 1558.)

Maria, Eng'lands Koningin,
Trouw aan haar kerkverwanten,
Was een' verklaarde vyandin
Van alle Protestanten.
Bloed verwde, ach! haar ryksbestuur;
Die trof de bijl, die blaakte 't vuur;
't Was schrik aan alle kanten.

Ook Ierland dreigde dit onweêr.
Calvinus' volgelingen
Verbreidden zich daar meer en meer
En 't licht, dat zy ontvingen.
Des hoort zy haar' geheimen Raad, (*)
En onderteekent een mandaat,
De ketters daar te dwingen.

En Doctor Cole (†) verliet weldra
Met hooge volmagt Londen.
"Hij is de man," zoo dacht zij, "Ja!
Geen beter wordt gevonden.
Een ijv'rig Katholiek is hij,
Zijn' Koningin getrouw daarbij."
Dus — hij werd afgezonden.

Uw last, (zoo liet zij zich nog uit
Op 't einde der gesprekken,)
Is — met dit mijn geheim besluit
Naar Ierland te vertrekken:
"'k Bouw op uw' ijver voor de Kerk.
Stel alle midd'len dus te werk
Mijn' wil te doen voltrekken."

En in 't hotel te Chester had
Hy naauw' gezet zijn' voeten,
Zoo kwam de Alderman der stad
Persoonlijk hem begroeten.
Dien deelde hij van lieverleê
[illegible]
Voorwaar! zij zullen boeten . . .

En sprak al voort, klopte op een' doos
Met lagchend welbehagen:
"Hun zijn de doornen, mij de roos,
Door deze doos gedragen.
[illegible] Koningin's gebod —
Uit Ierland al het kettersrot
Te gees'len, bannen, jagen."

Men was alleen; wat stak er in
Aldus zich vrij te uiten?
Doch 't luist'rend oor van de waardin
Lag aan de deur van buiten.
Nieuwsgierigheid had haar gespoord.
Denkt, hoe zij schrikt, toen z' alles hoort,
Hoe haar de ooren tuiten!

Ook zij beleed de nieuwe leer
Met alle welgezinden.
Zij had in Ierland even zeer
Veel bloedverwanten, vrinden,
Gehecht aan 't protestantsch' geloof.
Haar oor was dus te min hier doof,
En 't hart sloeg voor die vrinden.

Als nu de Alderman zou gaan,
Vaarwel den Doctor zeide,
Zoo deed de Doctor hem tot aan
De huisdeur uitgeleide.
"O Doctor! wat U thans geschiedt,
Brengt U in jammervol verdriet;
Doch duizend maakt het blijde!"

Hoort! de waardin, (geen vos zoo loos!)
Stil in 't vertrek geschoven,
Kwam sluw de volmagt uit de doos
Met snelle hand wegrooven,
En leide daarvoor even snel
Een vuil, oud, voddig kaartenspel,
Met klaverboer daar boven. (‡)

Cole, ver van achterdocht, begreep
Nu spoed te moeten maken.
Hij bergt zijn kleinood, en gaat scheep,
Komt Ierlands kust genaken,
En haast zich naar Dublin te gaan,
Meldt zich bij Lord Fitzwalter aan,
Doet opening van zaken.

De Lord Regent liet dra den Raad
Der stad bijeen vergâren.
De Doctor was dus zelf instaat
Zijn' last te openbaren.
Hij stelde in een lang berigt
De reden zijner komst in 't licht,
En wat was op te klaren.

Ja! juist om van de ketterij
Het Eiland te genezen
Ben ik, (voegt hij ten slot daarbij,)
Naar herwaart heengewezen.
"Ziet hier mijn volmagt!" en hij gaf
De doos den Secretaris af,
Dat hij die voor zou lezen.

Een koddig kluchtspel nu begon.
't Gordijn wordt opgeschoven,
De doos geöpend, en — men kon
Zijn' oogen naauw' gelooven:
"Des Doctors volmagt naar de hel!
Daarvoor een oud, vuil kaartenspel
Met klaverboer daar boven!"

De achtb're Raad zag wonder op,
En alle monden zwegen.
Verbazing was ten hoogsten top
In ieders ziel gestegen.
De een keek stom den ander aan:
Kon niemand toch het raadsel raân,
Dat daarin lag gelegen.

Voor Cole was dit een grievend lot.
Hij was nu al zijn leven,
Ach! aan den bittren [illegible]
[illegible]
De smart om dezen hoon en smaad
Lag zigtbaar op zijn bleek gelaat.
Van grim zijn' leden beven.

"Bij God! de volmagt lag er in!"
Zoo borst hij uit . . . "'k kan 't zweren!
De eig'ne hand der Koningin
Gaf mij de doos, mijn' Heeren!
Doch wie mij speelt dien boozen trek,
Zoo satansch trapt mij op den nek,
Dit mag de tijd eens leeren!"

Fitzwalter stak den draak daarmeê:
"Sir! gij zult zonder falen
Weldra nu weder kiezen zee,
Een' nieuwe volmagt halen.
Geluk op reis naar Eng'lands haard!
Wy schudden onderwijl de kaart,
Zien, hoe de molens malen."

De herreis ging met tragen tred,
In kwellende gedachten.
Cole moest zelfs lang te Holyhead
Op gunstigen wind wachten.
Doch Koningin Maria's dood
Verloste Ierland uit den nood,
Deed alles voor niul achten,

Elizabeth werd Koningin.
Van toen 't geheim opklaarde.
't Was Chester's Betsy, de waardin,
Die het nu openbaarde.
De Koningin schonk om dien vond
Een jaargeld haar van 40 pond,
'k zeg — veertig pond in waarde.

X.

Curaçao Sept. 1836.

(*) St. Gardiner, bisschop en grootkanselier. (Jezuit).
(†) Wordt uitgesproken — Cool.
(‡) Dit wel: toevallig.

BEKENDMAKING.

NAMENS den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber ad-interim wordt hierby bekend gemaakt, dat by het Gouvernement alhier ter bezigtiging liggen eenige van Bonaire afkomstige kromhouten; zullende de genen, die verlangen mogten, van dat artikel zekere hoeveelheid te erlangen, zich in geschrifte aan het Gouvernement kunnen adresseren, met vermelding van den prys, welken zy per stuk van eene bepaalde lengte en dikte zouden willen betalen.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Curaçao den 3 October 1836.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende namens het Collegie der Wees Onbeheerde en Desolate Boedel kamer dezes eilands, in kwaliteit als speciale gemagtigde van den Heer BENJAMIN JESSURUN, zal op den 17 October by publieke opveiling ter Weeskamer doen verkoopen:

Een HUIS en ERVE gelegen in de Willemstad, in de 1ste Wyk No. 2.

Curaçao den 30 September 1836.
G. VOS Jz. Weesmr.

ALL persons are hereby warned against trusting the crew of the American ship Hellespont, B. Stinson Master, as no debts contracted by them will be acknowledged by the Captain or Consignee.

O. M. DACOSTA.
Oct. 13, 1836.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prys derzelve is ƒ12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.